

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jan Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobkyně: **M. R.**
bytem X

proti
žalovanému: **Okresní soud v Nymburce**
sídlem Soudní 996, Nymburk

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2020, sp. zn. P 53-16/2016, a proti přípisu žalovaného ze dne 10. 3. 2020,

takto:

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala dne 25. 5. 2020 žalobu u Městského soudu v Praze, který ji usnesením ze dne 10. 2. 2021, č. j. 8 A 58/2020 – 36, postoupil zdejšímu soudu.
2. Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení exekučního příkazu vydaného žalovaným dne 30. 1. 2020 pod sp. zn. P 53-16/2016 (dále jen „exekuční příkaz“), kterým bylo České správě sociálního zabezpečení přikázáno, aby jakožto plátce mzdy prováděla srážky z příjmů žalobkyně ze starobního důchodu do výše vykonatelného nedoplatku v částce 120 Kč včetně exekučních nákladů ve výši 500 Kč a tyto srážky žalobkyni nevyplácel. Současně s tím se žalobkyně domáhala zrušení přípisu žalovaného ze dne 10. 3. 2020 (dále jen „přípis“), kterým jí bylo sděleno, že exekuční příkaz již nabyl právní moci, nejsou proti němu přípustné opravné prostředky a že daňová exekuce skončila vymožením dlužné částky včetně exekučních nákladů.
3. Soud předesílá, že se již zcela totožnou žalobou téže žalobkyně (podanou také dne 25. 5. 2020, ale přímo u zdejšího soudu) zabýval a usnesením ze dne 5. 6. 2020, č. j. 51 A 54/2020 – 21, ji odmítl. Pravomocné usnesení soudu o odmítnutí žaloby nevytváří překážku věci rozhodnuté, není zde tedy důvod pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Soud nicméně současně nespatřuje žádný důvod, pro který by se měl odchýlit od svých dříve vyslovených závěrů v téže věci, a proto z nich níže plně vychází. Soud v této souvislosti poznamenává, že kasační stížnost žalobkyně proti usnesení č. j. 51 A 54/2020 – 21 zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 15. 10. 2020, č. j. 6 Afs 200/2020 – 33.

4. Soud si pro rozhodnutí o nynější žalobě opětovně nevyžadoval správní spis, neboť veškeré skutkové okolnosti nutné pro její posouzení jsou mu známy z úřední činnosti (tedy z řízení vedeného pod sp. zn. 51 A 54/2020).
5. Žaloba směřuje proti dvěma úkonům žalovaného, ve vztahu k nimž se žalobkyně domáhá vyslovení nezákonnosti a současně navrhuje jejich zrušení. Soud si proto nejprve musel vyjasnit povahu napadených úkonů z hlediska možnosti soudního přezkumu.
6. Žalobou napadený přípis je dle svého obsahu úkonem, jímž žalovaný sděluje žalobkyni, že celková dlužná částka včetně exekučních nákladů již byla vymožena a tímto je daňová exekuce zcela ukončena a již nebude vydáváno žádné rozhodnutí o zastavení exekuce. Z uvedeného je zjevné, že přípis žalovaného má ryze informativní charakter a nijak se jím nezakládají, nemění ani neruší práva či povinnosti žalobkyně. Nejedná se tedy o rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 s. ř. s. Úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími, jsou podle § 70 písm. a) s. ř. s. ze soudního přezkoumání vyloučeny. Přípis žalovaného nelze proto považovat ani za zásah, pokyn či donucení správního orgánu ve smyslu § 82 s. ř. s. Z tohoto důvodu soud shledal, že v rozsahu, v němž podání žalobkyně brojí proti přípisu žalovaného, se jedná o nepřipustný návrh, neboť směřuje proti úkonu správního orgánu, který nepodléhá soudnímu přezkumu [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 82 *a contrario* s. ř. s.].
7. Co se týče exekučního příkazu, žalovaný jej vydal za účelem nařízení exekuce k vymožení povinnosti stanovené na základě vykonatelného usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 2. 2. 2017, č. j. 20 Co 649/2016-116, ve spojení s usnesením žalovaného ze dne 26. 10. 2016, č. j. 8 E 20/2015-90, jímž bylo žalobkyni uloženo zaplatit žalovanému soudní poplatek ve výši 120 Kč za vyhotovení stejnopisů podání a jeho příloh. Exekuční příkaz tedy směřoval k vymožení neuhrazeného soudního poplatku. Při vymáhání dlužných soudních poplatků má vymáhající soud postavení správce daně (srov. § 8 odst. 1 ve spojení s § 13 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Na žalovaného – jenž je jinak obecným soudem – je pro účely nyní posuzované věci nutno nahlížet jako na správce daně a na jím vedenou exekuci soudního poplatku jako na daňovou exekuci podle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Exekuční příkaz vydaný žalovaným má proto povahu exekučního příkazu podle § 178 daňového řádu, na který je dle ustáleného výkladu nahlíženo jako na rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s. ř. s., proti kterému se lze bránit žalobou ve správním soudnictví (srov. rozsudky NSS ze dne 26. 11. 2015, č. j. 7 Afs 131/2015-32, či ze dne 6. 4. 2017, č. j. 1 Afs 4/2017-40). Z tohoto důvodu soud shledal, že v rozsahu, v němž podání žalobkyně brojí proti exekučnímu příkazu žalovaného, je třeba na toto podání nahlížet jako na žalobu proti rozhodnutí podle § 65 s. ř. s.
8. Soud se dále zabýval včasností této žaloby.
9. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
10. Doručování písemností v rámci exekuce soudního poplatku podléhá úpravě doručování podle daňového řádu. Žalobkyně se proto mylí, argumentuje-li úpravou doručování podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

„o. s. ř.“), neboť úprava doručování v občanském soudním řízení se zde použije jen podpůrně (srov. § 177 odst. 1 daňového řádu).

11. Exekuční příkaz nespadá do okruhu písemností, jež by musely být doručovány do vlastních rukou (§ 40 ve spojení s § 178 odst. 4 daňového řádu).
12. Podle § 44 odst. 5 daňového řádu písemnost, která se nedoručuje do vlastních rukou a jejíž převzetí má být potvrzeno, se doručuje přímo adresátovi nebo jiné vhodné fyzické osobě, která se na adrese pro doručování nebo jejím blízkém okolí zdržuje, pokud souhlasí s tím, že odevzdá písemnost adresátovi. Není-li možno takto doručit, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem upozorní, aby si ji ve lhůtě 10 dnů vyzvedl.
13. Podle § 47 odst. 2 daňového řádu, nevyzvedne-li si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů od jejího uložení, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl.
14. Podle údajů na doručence k exekučnímu příkazu byla zásilka adresovaná žalobkyni připravena k vyzvednutí od čtvrtka 6. 2. 2020. Desetidenní lhůta k vyzvednutí počala plynout v pátek 7. 2. 2020 a skončila v pondělí 17. 2. 2020 (srov. § 44 odst. 5 větu druhou ve spojení s § 33 odst. 2 a 4 daňového řádu). K tomuto dni je třeba exekuční příkaz považovat za doručený a pravomocný (srov. § 47 odst. 2 a § 103 odst. 1 daňového řádu).
15. Podle § 46 odst. 2 daňového řádu se v upozornění na uložení písemnosti, které se vkládá do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky nebo na jiné vhodné místo, adresát vyzve k převzetí písemnosti a dále se v něm uvede označení správce daně, jehož písemnost je doručována, komu je doručováno, kde a od kterého dne a v jakých hodinách je písemnost připravena k vyzvednutí; současně se adresát písemně poučí o právních důsledcích jejího nevyzvednutí.
16. Žalobkyně zpochybňovala údaje uvedené na doručence na základě výzvy České pošty, s. p., na jejíž rubové straně není zaškrtnuta kolonka u textu *„K této výzvě je připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky“*. Soud připouští, že tento údaj skutečně koliduje s údajem na doručence ve spisu žalovaného, na které je naproti tomu zaškrtnuta kolonka *„Adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky (písemnosti) a bylo mu zanecháno poučení.“* Údaje na výzvě k vyzvednutí zásilky a na doručence jsou tedy ve vzájemném rozporu.
17. Doručenka v daňovém řízení má charakter veřejné listiny (§ 51 odst. 1 daňového řádu). Proto je třeba údaje uvedené na doručence třeba považovat za pravdivé, jestliže není prokázán opak (srov. § 94 odst. 1 daňového řádu; § 134 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.). To znamená, že údaje na doručence mohou být prohlášeny za nepravdivé pouze tehdy, pokud je prokázán opak toho, co plyne z doručenky. Proto nestačí pouhé zpochybnění (znevěrohodnění) údajů v doručence. Výzva k vyzvednutí zásilky předložená žalobkyní naproti tomu charakter veřejné listiny nemá, neboť zákon ji za veřejnou listinu neprohláší, jedná se tedy toliko o listinu soukromou. Aby údaje na výzvě k vyzvednutí zásilky mohly být prohlášeny za nepravdivé, není nezbytně nutné prokázat opak toho, co z nich plyne, ale postačí pouze jejich věrohodné zpochybnění představením jiné srovnatelně pravděpodobné verze reality (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 4. 2006, č. j. 2 Afs 158/2005-82).
18. Za situace, kdy doručenka coby veřejná listina uvádí, že adresátovi (žalobkyni) poučení zanecháno bylo, pak k vyvrácení této skutečnosti nepostačuje zjištění, že na výzvě

k vyzvednutí zásilky nebyla zaškrtnuta kolonka u textu „*K této výzvě je připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky*“. Nezaškrtnutí inkriminované kolonky sice prokazuje opomenutí doručující osoby tuto kolonku vyplnit (zaškrtnout), avšak ještě neprokazuje fyzickou absenci listiny obsahující text s poučením o právních důsledcích ve schránce žalobkyně, neboť je zde veřejná listina, která k zanechání poučení uvádí něco jiného.

19. Aby bylo možno prohlásit údaje na doručence za vyvrácené, musela by žalobkyně například k výzvě k vyzvednutí zásilky připojit ještě i přílohový tiskopis mající obsahovat poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky, který by však byl nevyplněný. Teprve v tomto okamžiku by byl potvrzen opak toho, co uvádí údaje na doručence (veřejné listině). Stejná situace by nastala, pokud by ve spise žalovaného byla spolu s doručenkou žurnalizována též obálka, jejíž součástí by byl tiskopis s poučením o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky, neboť pak by bylo prokázáno, že tiskopis s příslušným poučením byl spolu s doručovanou písemností vrácen žalovanému. Ve spise žalovaného však obálka s příslušným tiskopisem poučení založena není, proto je třeba vycházet z dosud nevyvrácených údajů na doručence (veřejné listině), které uvádí, že tiskopis s tímto poučením byl zanechán žalobkyni.
20. S ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že žalobkyní připojená výzva k vyzvednutí zásilky je důkazem, z něhož sice plynou určité pochybnosti ohledně údajů obsažených na doručence, avšak tento důkaz nevylučuje skutkovou verzi plynoucí z údajů na doručence – ještě jím není prokázán opak toho, co údaje na doručence uvádějí. Soud znovu připomíná, že k prokázání nepravdivosti údaje na veřejné listině nepostačí pouze jeho věrohodné zpochybnění, ale musí být prokázán opak toho, co tento údaj uvádí (srov. § 134 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.). Takový opak však samotné nezaškrtnutí inkriminované kolonky na rubu žalobkyní předložené výzvy k vyzvednutí zásilky samo o sobě neprokazuje. Z tohoto důvodu dospěl soud k závěru, že žalobkyni se nepodařilo zpochybnit účinky doručení exekučního příkazu, který je třeba považovat za platně doručený k datu 17. 2. 2020.
21. Jestliže účinky doručení exekučního příkazu nastaly v pondělí 17. 2. 2020, pak posledním dnem dvouměsíční lhůty pro podání žaloby byl pátek 17. 4. 2020. Žalobkyně podala žalobu osobně do podatelny Městského soudu v Praze až dne 25. 5. 2020, tedy po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Z tohoto důvodu byla žaloba podána opožděně.
22. Označovala-li žalobkyně jako počátek lhůty pro podání žaloby datum 10. 3. 2020, kdy jí měl být doručen žalobou napadený přípis, pak tato skutečnost není pro běh lhůty k podání žaloby proti exekučnímu příkazu relevantní. Přípustnost žaloby proti exekučnímu příkazu podle § 178 daňového řádu není podmíněna předchozím podáním opravného prostředku (srov. závěry rozsudku NSS ze dne 26. 11. 2015, č. j. 7 Afs 131/2015-32), proto považovala-li žalobkyně napadený přípis za způsob vyřízení svých námitek proti exekučnímu příkazu, pak jeho doručení nemá na včasnost žaloby proti tomuto exekučnímu příkazu žádný vliv. Nehledě na to, že přípis žalovaného nelze dle obsahu ani považovat za rozhodnutí o námitkách ve smyslu § 159 odst. 3 daňového řádu, ale za prosté sdělení o tom, že zastavení daňové exekuce je bezpředmětné, neboť v ní již nebude pokračováno z důvodu vymožení celé dlužné částky. Doručení napadeného přípisu je tudíž zcela bez vlivu na lhůtu pro podání žaloby proti exekučnímu příkazu, která dodržena nebyla.
23. Jelikož otázka platnosti doručení je v žalobě sporována, mohla žalobkyně důvodně předpokládat, že se soud bude otázkou doručení napadeného rozhodnutí zabývat v rámci

zkoumání podmínek řízení, tudíž musela být srozuměna i s možností případného odmítnutí žaloby pro opožděnost, v tomto směru tedy nelze hovořit o překvapivosti soudního rozhodnutí.

24. S ohledem na výše uvedené soud shrnuje, že v rozsahu napadení exekučního příkazu se jedná o opožděně podanou žalobu proti rozhodnutí, a proto je třeba ji odmítnout [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.]. V rozsahu napadení přípisu žalovaného se jedná o žalobu proti úkonu nepodléhajícímu soudnímu přezkumu, a proto je třeba žalobu odmítnout rovněž pro nepřipustnost [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s.]. Z obou těchto důvodů soud žalobu odmítl (výrok I). Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s., výrok II).

Poučení :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na www.nssoud.cz.

Praha 26. března 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu